

Tjenstgørende medlemmer af pensionskassen, som inden 1. april 1952 var fyldt 50 år, og som på dette tidspunkt havde opnået pensionsret, kan ikke i henseende til egen- og enkepension blive ringere stillet, end de ville have været, såfremt de pr. 31. marts 1952 gældende regler lægges til grund for beregningen af deres pension.

Bemærkninger til lovforslaget

Under 26. januar 1950 nedsatte det tidligere marineministerium et udvalg, der skulle forberede en revision af lodsloven (lov nr. 136 af 30. marts 1942 om ændringer i lov nr. 131 af 17. april 1916 om lodsvæsenet med senere ændringer).

På grund af de problemer, der har rejst sig i udvalget, specielt vedrørende den fremtidige ordning af lodsernes indtægtsforhold, er udvalgets arbejde endnu ikke afsluttet, og forslag til almindelig revision af loven kan derfor ikke forventes forelagt rigsdagen i indeværende rigsdagssamling.

På den nuværende ordning af lodsernes pensionsforhold efter den i de senere år stedfundne økonomiske udvikling imidlertid ikke længere kunne anses for tidsvarende, og da man ikke fandt, at en regulering af pensionerne burde afvente resultatet af ovennævnte udvalgs arbejde, nedsatte forsvarsministeren efter aftale med finansministeriet under 27. februar 1952 et udvalg med den særlige opgave at foretage en undersøgelse af lodsernes pensionsforhold og at afgive indstilling om ændring af de herhen hørende bestemmelser i lodsloven.

Som resultatet af dette udvalgs arbejde foreligger nærværende lovforslag.

Til § 1.

Den foreslåede ændrede formulering af lodslovens § 46, stk. 2, nr. 1, sidste afsnit, indeholder ingen reel ændring, men står i forbindelse med, at pensionerne i § 2 er foreslået beregnet efter principperne i statstjenestemandsløven.

Der er ikke i lodsloven fastsat nogen højeste aldersgrænse for ansættelse som lods, men ansættelse har normalt ikke fundet sted efter det fyldte 37. år. Da ansættelse i en senere alder betyder en væsentlig forøgelse af pensionsbyrden, foreslås det, at det i de tilfælde, hvor ansættelse som lods måtte

finde sted efter det fyldte 37. år, stilles som betingelse for optagelse i pensionskassen, at pågældende til denne indbetaler det beløb, hvormed hans optagelse efter en af kassens aktuar foretagen beregning belaster pensionskassens status.

Til § 2.

Man har af tekniske årsager foretrukket — fremfor som hidtil at fastsætte selve pensionerne i loven — at beregne disse efter tjenestemandsløvens principper ud fra en valgt pensionsgivende løn. Pensionslønningssatsen er ansat til 7 200 kr., hvilket efter tjenestemandsløvens regler svarer til en slutløn på 5 880 kr. med et almindeligt pensionsgivende tillæg på 1 320 kr.

Der bør dog ikke kunne opnås pension af en højere pensionsindtægt end svarende til gennemsnittet af den i de sidste 10 år før afskedigelsen oppebårne netto-lodsfortjeneste efter fradrag af et til statens reguleringstillæg, midlertidigt tillæg og særligt tillæg svarende beløb. Netto-lodsfortjenesten udgør den i lodslovens § 42 anførte brutto-lodsfortjeneste efter fradrag af driftsudgifter, herunder bidrag til pensionering, regnskabsføring m. v. Netto-lodsfortjenesten kan ved beregningen af grundpensionen i henhold til nærværende bestemmelse praktisk sættes til $\frac{2}{3}$ af den for vedkommende lods beregnede brutto-lodsfortjeneste, medmindre den pågældende kan dokumentere en højere nettoindtægt.

Med hjemmel i tekstanmærkning på finanslov ad § 22 har forsvarsministeriet, når gennemsnittet af et medlems pensionsgivende årlige indtægt i de sidste 10 år før afskedigelsen er lavere end gennemsnitsbeløbet for en tidligere 10-års periode, kunnet tildele, at der af pensionskassens midler ydes den pågældende et tillæg til pensionen til hel eller delvis udligning af forskellen mellem de pensionsbeløb, der fremkommer, når